

Jindřich Štyrský & Toyen:
POPULÁRNÍ UVEDENÍ DO ARTIFICIELISMU

Moto: Pythagoras, jenž první se-
strojil náhrdelník, zapomněl na
čubky.

Manifestujeme artifičielismus v malířství, bez ambicí na-
sazovat luze kouzelné brýle, jimiž by se dívala na svět, aby
se v něm našla.

Artifičielismus otvírá malířství novou epochu, od níž se
bude datovat ztotožnění dvou tváří Janusových. Díky tomu
nebudou se v něm nikdy prohánět stáda.

Jsme do té míry moderní, že nejsme si jisti, jsme-li sou-
časní.

Uchovali jsme si jedinou nevinnost: Zrcadlo bez obrazu
artifičielismu nebude epidemií, jako jí bylo dada atd.

Jedině absurdní je realita. Budoucnost malířství je zajiš-
těna tím, že mu přešla přes cestu jeptiška. Kdyby na podzim
opadávaly květy, co by dělaly listy?

Artifičielismus je dobrodružstvím, o němž nikdo neví, jak
skončí, a lze se mu jedinečně vyvarovat tím, že ho ztratíte.

Artifičielismus nemá hrobů, proto mu nikdo nemůže při-
nést kytici.

Milovali jsme tuto kolekci vteřin, ale zatímco jsme o ní
uvažovali, zkameněla.

A zatímco představíte, jež máte o artifičielismu, se u vás
aklimatizují, budete milovat nebo štěkat jen na iluzi.

Obhajoby i nadávky budou bezmocné.

Artifičielismus je hrobařem vaší blbosti.

Není nutné dávat něčemu v tomto článku důležitost.

Nám je nekonečně lhostejné, sejdete-li stářím nebo para-
lýzou. Jiný nás učiní šťastnějšími.

Artifičielismus neuniformuje.

Proč protestujete nebo sympatizujete s artifičielismem? Je
to zbytečné, zůstává a přežije vás.

I. lekce: neukojená nadávka je důkazem nesmrtnosti.

II. lekce: za důsledky artifičielismu nezůstáváme zodpo-
vědni.

Artifičielismus je oblastí, kam hasiči přicházejí vždy pozdě.

K tomu, abyste mohli postavit do své blízkosti artifičielní
Venuši, je třeba bezpečnostní stráž.

Útěcha: nakonec všichni zdegenerujete.

Vymyslili jsme artifičielismus, nemajíce ničeho jiného na
práci, a nemyslili jsme nikdy tančit na hlavě této fúrie.

Kdybychom aspoň našli někdy hnízdo natvrdo uvařených
vajec.

Artifičielismus není sdružením pro různost ani totožnost
mínění.

Malířství chodilo po světě jako andělé cherubín a mokašín
pouze proto, aby skalpovalo lidi, ohmatávalo ovoce, lámalo
stromky a civělo do krajiny; merdre, merdre, merdre.

Epilog: poslední řádky plynou v lenosti, rozmazávající
poslední zbytky úvah, jichž jsme se ještě mohli dopustit
v neuvědomělosti toho, co nazýváme životem.

(Fronta, duben 1927)